

Επιστημονικοί Υπολογισμοί

Newton - απόδειξη

Σταμάτιος-Άγγελος Ν. Αλεξανδρόπουλος

e-mail: stalexan@ee.duth.gr

https://www.researchgate.net/profile/Stamatios_Aggelos_Alexandropoulos

https://scholar.google.gr/citations?user=mht7W_YAAAAJ&hl=el

<http://cilab.math.upatras.gr>

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Μηχανικών Υπολογιστών

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Κιμμέρια 67100, Ξάνθη

6 Απριλίου 2021

Περιεχόμενα I

- 1 Το πρόβλημα
 - Ορισμός
 - Παράδειγμα
- 2 Newton
 - Κατασκευή
 - Απόδειξη
- 3 Σύγκλιση
- 4 Βιβλιογραφία

Αριθμητική Επίλυση συστημάτων μη-γραμμικών εξισώσεων

Ορισμός

Δοθείσης μιας συνάρτησης $F_n = (f_1, f_2, \dots, f_n) : \mathcal{A}_n \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, αναζητούμε ένα σημείο $x^* \in \mathcal{A}_n$ για το οποίο ισχύει $F_n(x^*) = \mathcal{O}_n$.

Ορισμός

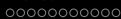
Το σημείο $x^* \in \mathcal{A}_n$ στην παραπάνω περίπτωση καλείται ρίζα ή μηδενικό της συνάρτησης F_n ή λύση της εξίσωσης $F_n(x) = \mathcal{O}_n$.

Προσοχή: Η συνάρτηση F_n θεωρούμε πως είναι συνεχώς παραγωγίσιμη συνάρτηση.

Ισοδύναμα:

$$F_n(x) = \mathcal{O}_n \Leftrightarrow \begin{cases} f_1(x) = 0 \\ f_2(x) = 0 \\ \dots \\ f_n(x) = 0 \end{cases}, \quad x = (x_1, x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$$

Αριθμητική Επίλυση συστημάτων μη-γραμμικών εξισώσεων

Παράδειγμα

Έστω η συνάρτηση $F_2 : \mathcal{A}_2 \subset \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$, με τύπο:

$$F_2(x) = \begin{cases} f_1(x_1, x_2) = 2x_1^2 + 3x_2^2 - 1/2 \\ f_2(x_1, x_2) = 3x_1^3 + x_2^2 + \sqrt{2}/2 \end{cases} .$$

Να βρείτε κάποιο $x^* = (x_1^*, x_2^*) \in \mathcal{A}_2$ για το οποίο να ισχύει $F_2(x^*) = \mathcal{O}_2 = (0, 0)^\top$.

Προσοχή: Η πολυπλοκότητα του προβλήματος ανεβαίνει όταν, αντί για ένα τέτοιο σημείο, αναζητούμε όλα τα σημεία με αυτή την ιδιότητα.

Η μέθοδος του Newton

Υποθέτουμε ότι $F_n \in C^n$ και επιπλέον, ότι $x^i \in D_n \subset \mathbb{R}^n$ είναι μια προσέγγιση της ρίζας, έστω ξ .

Εφόσον η συνάρτηση F_n είναι **συνεχώς παραγωγίσιμη** κοντά στη ρίζα ξ , τότε για κάθε x^i , μπορούμε να ορίσουμε το **ιακωβιανό του μητρώο**, ως εξής:

$$J_{F_n}(x^i) = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1(x^i)}{\partial x_1} & \frac{\partial f_1(x^i)}{\partial x_2} & \dots & \frac{\partial f_1(x^i)}{\partial x_n} \\ \frac{\partial f_2(x^i)}{\partial x_1} & \frac{\partial f_2(x^i)}{\partial x_2} & \dots & \frac{\partial f_2(x^i)}{\partial x_n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial f_n(x^i)}{\partial x_1} & \frac{\partial f_n(x^i)}{\partial x_2} & \dots & \frac{\partial f_n(x^i)}{\partial x_n} \end{pmatrix}$$

όπου $x^i = (x_1^i, x_2^i, \dots, x_n^i)^T$ η i -οστή προσέγγιση της λύσης.

Το **γραμμικό σύστημα** που επιλύει επαναληπτικά είναι της μορφής $Ax = b$ και περιγράφεται από την ακόλουθη σχέση:

$$J_{F_n}(x^i)s^i = -F_n(x^i), \quad i = 0, 1, 2, \dots$$

Η μέθοδος του Newton

όπου $s^i = (s_1^i, s_2^i, \dots, s_n^i)^\top$ δηλώνει τη διόρθωση της προσέγγισης στην i επανάληψη και $F_n(x^i) = (f_1(x^i), f_2(x^i), \dots, f_n(x^i))^\top$ τη συναρτησιακή τιμή της F_n στην i επανάληψη.

Επιλύοντας, το γραμμικό σύστημα ως προς τη διόρθωση s^i και κάνοντας αντικατάσταση στην επαναληπτική σχέση

$$x^{i+1} = x^i + s^i, \quad i = 0, 1, 2, 3, \dots$$

παίρνουμε την προσέγγιση της λύσης στην $i+1$ επανάληψη, με $x^0 = (x_1^0, x_2^0, \dots, x_n^0)^\top$ να παριστάνει μια αρχική προσέγγιση (αυθαίρετα επιλεγμένη).

Θεωρώντας, το γραμμικό σύστημα που επιλύει επαναληπτικά η μέθοδος Newton και κάνοντας αντικατάσταση τη διόρθωση, παίρνουμε:

$$J_{F_n}(x^i)(x^{i+1} - x^i) = -F_n(x^i), \quad i = 0, 1, 2, \dots$$

Πολλαπλασιάζοντας, την τελευταία σχέση από **αριστερά** με το **αντίστροφο** του **Ιακωβιανού** μητρώου, παίρνουμε

$$J_{F_n}^{-1} J_{F_n}(x^i)(x^{i+1} - x^i) = -J_{F_n}^{-1} F_n(x^i)$$

Η μέθοδος του Newton

Ισοδύναμα, και εκτελώντας τις σχετικές απλοποιήσεις, έχουμε:

$$x^{i+1} = x^i - J_{F_n}^{-1} F_n(x^i), \quad i = 0, 1, 2, 3, \dots$$

το οποίο αποτελεί το **επαναληπτικό σχήμα** της μεθόδου του Newton.

Σημείωση: Για την απόδειξη των παραπάνω σχέσεων αξιοποιούμε το γνωστό ανάπτυγμα Taylor για συνεχώς παραγωγίσιμες συναρτήσεις $F_n = (f_1, f_2, \dots, f_n) : \mathcal{A}_n \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$.

Απόδειξη της μεθόδου

Taylor: Δοθέντος μιας συνεχώς παραγωγίσιμης συνάρτησης $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, εάν γνωρίζουμε την τιμή της σε ένα σημείο, έστω $\varepsilon \in \mathbb{R}^n$ και τις μερικές παραγώγους της f στο σημείο ε , τότε δύναται να αποτιμήσουμε την τιμή της συνάρτησης και σε ένα γειτονικό σημείο του ε , έστω το $x \in \mathbb{R}^n$, ως εξής:

$$f(x) = \sum_{i=0}^{\infty} \left(\frac{1}{i!} \left(\sum_{j=1}^n (x_j - \varepsilon_j) \frac{\partial}{\partial x'_j} \right)^i f(x') \right) \Big|_{x'_1 = \varepsilon_1, \dots, x'_n = \varepsilon_n} \quad (2)$$

Απόδειξη της μεθόδου

Παράδειγμα ($n = 2$): Αξιοποιώντας τη σχέση (2), έχουμε:

$$\begin{aligned}
 f(x_1, x_2) &= \sum_{i=0}^{\infty} \left(\frac{1}{i!} \left((x_1 - \varepsilon_1) \frac{\partial}{\partial x'_1} + (x_2 - \varepsilon_2) \frac{\partial}{\partial x'_2} \right)^i f(x'_1, x'_2) \right) \Big|_{x'_1 = \varepsilon_1, x'_2 = \varepsilon_2} \\
 &= f(\varepsilon_1, \varepsilon_2) + \left((x_1 - \varepsilon_1) \frac{\partial f}{\partial x_1} + (x_2 - \varepsilon_2) \frac{\partial f}{\partial x_2} \right) \Big|_{(\varepsilon_1, \varepsilon_2)} + \\
 &+ \frac{1}{2!} \left((x_1 - \varepsilon_1)^2 \frac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} + 2(x_1 - \varepsilon_1)(x_2 - \varepsilon_2) \frac{\partial^2 f}{\partial x_1 \partial x_2} + (x_2 - \varepsilon_2)^2 \frac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} \right) \Big|_{(\varepsilon_1, \varepsilon_2)} + \\
 &+ \dots
 \end{aligned}$$

Απόδειξη της μεθόδου

Ισοδύναμα: Η σχέση (2), γράφεται:

$$f(x_1 + \varepsilon_1, x_2 + \varepsilon_2, \dots, x_n + \varepsilon_n) = \sum_{i=0}^{\infty} \left(\frac{1}{i!} \left(\sum_{j=1}^n \varepsilon_j \frac{\partial}{\partial x'_j} \right)^i f(x'_1, x'_2, \dots, x'_n) \right) \Big|_{x'_1=x_1, \dots, x'_n=x_n} \quad (3)$$

Απόδειξη της μεθόδου

Παράδειγμα ($n = 2$): Αξιοποιώντας τη σχέση (3), έχουμε:

$$\begin{aligned}
 f(x_1 + \varepsilon_1, x_2 + \varepsilon_2) &= \sum_{i=0}^{\infty} \left(\frac{1}{i!} \left(\varepsilon_1 \frac{\partial}{\partial x'_1} + \varepsilon_2 \frac{\partial}{\partial x'_2} \right)^i f(x'_1, x'_2) \right) \Big|_{x'_1=x_1, x'_2=x_2} \\
 &= f(\varepsilon_1, \varepsilon_2) + \left(\varepsilon_1 \frac{\partial f}{\partial x_1} + \varepsilon_2 \frac{\partial f}{\partial x_2} \right) \Big|_{(\varepsilon_1, \varepsilon_2)} + \\
 &+ \frac{1}{2!} \left(\varepsilon_1^2 \frac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} + 2\varepsilon_1 \varepsilon_2 \frac{\partial^2 f}{\partial x_1 \partial x_2} + \varepsilon_2^2 \frac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} \right) \Big|_{(\varepsilon_1, \varepsilon_2)} + \\
 &+ \dots
 \end{aligned}$$

Απόδειξη της μεθόδου

Αξιοποιώντας τη σχέση (3), κατασκευάζουμε τη μέθοδο του Newton.

Ζητούμενο είναι η προσέγγιση μιας λύσης του συστήματος $F_n(x) = \mathcal{O}_n$.

Θεωρούμε ότι $x^k = (x_1^k, \dots, x_n^k)^\top \in \mathbb{R}^n$ και $x^{k+1} = (x_1^{k+1}, \dots, x_n^{k+1})^\top \in \mathbb{R}^n$ είναι η k και αντιστοίχως $k+1$ προσέγγιση της λύσης του συστήματος.

Θεωρούμε ότι η $k+1$ προσέγγιση της λύσης, δίνεται από την αμέσως προηγούμενη προσέγγιση προσθέτοντας μια ποσότητα, έστω $s^k \in \mathbb{R}^n$, την οποία καλούμε διόρθωση.

Συνεπώς,

$$\begin{pmatrix} x_1^{k+1} \\ x_2^{k+1} \\ \vdots \\ x_n^{k+1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x_1^k \\ x_2^k \\ \vdots \\ x_n^k \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} s_1^k \\ s_2^k \\ \vdots \\ s_n^k \end{pmatrix} \quad (4)$$

Από τη σχέση (4) και εξ ορισμού του προβλήματος αριθμητικής επίλυσης συστημάτων μη-γραμμικών εξισώσεων, παίρνουμε:

Απόδειξη

Απόδειξη της μεθόδου

$$f_1(x^{k+1}) = f_1(x^k + s^k) = 0$$

$$f_2(x^{k+1}) = f_2(x^k + s^k) = 0$$

$$\vdots$$

$$f_n(x^{k+1}) = f_n(x^k + s^k) = 0$$

Με τη βοήθεια του αναπτύγματος [Taylor](#) αναπτύσσουμε το παραπάνω σύστημα, ως εξής:

$$f_1(x_1^{k+1}, \dots, x_n^{k+1}) = f_1(x^k) + s_1^k \frac{\partial f_1(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_1(x^k)}{\partial x_n} + \dots$$

$$f_2(x_1^{k+1}, \dots, x_n^{k+1}) = f_2(x^k) + s_1^k \frac{\partial f_2(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_2(x^k)}{\partial x_n} + \dots$$

$$\vdots$$

$$f_n(x_1^{k+1}, \dots, x_n^{k+1}) = f_n(x^k) + s_1^k \frac{\partial f_n(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_n(x^k)}{\partial x_n} + \dots$$

Απόδειξη

Απόδειξη της μεθόδου

Εξ ορισμού και λαμβάνοντας την προσέγγιση του αναπτύγματος μέχρι την n παράγωγο, έχουμε:

$$f_1(x_1^{k+1}, \dots, x_n^{k+1}) \simeq f_1(x^k) + s_1^k \frac{\partial f_1(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_1(x^k)}{\partial x_n} = 0$$

$$f_2(x_1^{k+1}, \dots, x_n^{k+1}) \simeq f_2(x^k) + s_1^k \frac{\partial f_2(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_2(x^k)}{\partial x_n} = 0$$

⋮

$$f_n(x_1^{k+1}, \dots, x_n^{k+1}) \simeq f_n(x^k) + s_1^k \frac{\partial f_n(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_n(x^k)}{\partial x_n} = 0$$

Τελικά, έχουμε:

$$s_1^k \frac{\partial f_1(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_1(x^k)}{\partial x_n} = -f_1(x^k)$$

$$s_1^k \frac{\partial f_2(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_2(x^k)}{\partial x_n} = -f_2(x^k)$$

⋮

$$s_1^k \frac{\partial f_n(x^k)}{\partial x_1} + \dots + s_n^k \frac{\partial f_n(x^k)}{\partial x_n} = -f_n(x^k)$$

Απόδειξη της μεθόδου

Επιλύοντας το τελευταίο σύστημα ως προς την άγνωστη ποσότητα της **διόρθωσης** και με αντικατάσταση στη σχέση (4), λαμβάνουμε τη νέα προσέγγιση της λύσης και συνεπώς, αποδεικνύουμε τη μέθοδο του **Newton**.

Σύγκλιση της μεθόδου

Θεώρημα

Θεωρούμε τη συνάρτηση $F_n = (f_1, f_2, \dots, f_n) : \mathcal{A}_n \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, η οποία είναι μια συνεχώς παραγωγίσιμη συνάρτηση στο ανοικτό και κυρτό σύνολο \mathcal{A}_n . Θεωρούμε ότι υπάρχει $x^* \in \mathbb{R}^n$ για το οποίο ισχύει $F_n(x^*) = \mathcal{O}_n$ και επιπλέον, σταθερές $\rho, \alpha > 0$, ώστε

- $\mathcal{S}(x^*, \rho) \subset \mathcal{A}_n$, με $\mathcal{S}(x^*, \rho)$ να συμβολίζει την ανοικτή σφαίρα κέντρου x^* και ακτίνας ρ , όπου $\mathcal{S}(x^*, \rho) = \{x \in \mathbb{R}^n, \|x - x^*\| < \rho\}$,
- Η Ιακωβιανή συνάρτηση της F_n είναι συνεχής κατά Lipschitz και συγκεκριμένα, $J_{F_n} \in Lip_\beta(\mathcal{S}(x^*, \rho))$,
- Το αντίστροφο του Ιακωβιανού μητρώου στο σημείο x^* υπάρχει και μάλιστα ισχύει $\|J_{F_n}^{-1}(x^*)\| \leq \alpha$

Τότε, υπάρχει σταθερά $\delta > 0$, τέτοια ώστε για όλες τις αρικές προσεγγίσεις που ανήκουν στην ανοικτή σφαίρα, η ακολουθία που παράγεται από το επαναληπτικό σχήμα της μεθόδου του Newton

$$x^{k+1} = x^k - J_{F_n}^{-1}(x^k)F_n(x^k), \quad k = 0, 1, 2, \dots \quad (5)$$

ορίζεται καλώς, συγκλίνει στο x^* και ικανοποιεί τη σχέση

$$\|x^{k+1} - x^*\| \leq \alpha\beta\|x^k - x^*\|^2, \quad k = 0, 1, 2, \dots \quad (6)$$

Σύγκλιση της μεθόδου

Λήμμα

Θεωρούμε τη συνάρτηση $F_n = (f_1, f_2, \dots, f_n) : \mathcal{A}_n \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, η οποία είναι μια συνεχώς παραγωγίσιμη συνάρτηση στο ανοικτό και κυρτό σύνολο \mathcal{A}_n . Θεωρούμε ότι η συνάρτηση $J_{F_n}(q)$ είναι συνεχής κατά Lipschitz στο σημείο x του διαστήματος \mathcal{A}_n με σταθερά β , τότε για οποιαδήποτε στάθμη στο χώρο $\mathbb{R}^{n \times n}$ και για διάνυσμα $x + q \in \mathcal{A}_n$, έχουμε

$$\|F_n(x + q) - F_n(x) - J_{F_n}(x)q\| \leq \frac{\beta}{2} \|q\|^2$$

Βιβλιογραφία - Αναφορές

- Γραββάνης Γ., Επιστημονικοί υπολογισμοί: Υπολογιστικές μέθοδοι και μαθηματικό λογισμικό, Παπασωτηρίου, 2013.
- Ακρίβης Γ.Δ., Δουγάλης Β.Α., Εισαγωγή στην αριθμητική ανάλυση, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 1997.
- Βραχάτης Μ.Ν., Αριθμητική ανάλυση: Εισαγωγή, Εκδόσεις Κλειδάριθμος, Αθήνα, 2011.
- Βραχάτης Μ.Ν., Αριθμητική Ανάλυση: Υπερβατικές Εξισώσεις, Εκδόσεις Κλειδάριθμος, Αθήνα, 2012.
- Νικόλαος Μισυρλής. Αριθμητική Ανάλυση: Μια Αλγοριθμική Προσέγγιση. Εκδόσεις: Εκδοτική ΕΚΠΑ 2017. Εύδοξος Αριθμητική Ανάλυση

Βιβλιογραφία - Αναφορές

- Gerald, Curtis F, Applied numerical analysis. Pearson Education India, 2004.
- Atkinson, Kendall E, An introduction to numerical analysis. John wiley & sons, 2008.
- Burden, Richard L and Faires, J Douglas, Numerical Analysis, Brooks, Cole, Belmont, CA, 1997.
- Phillips, George M and Taylor, Peter J, Theory and applications of numerical analysis. Elsevier, 1996.
- Davis, Philip J and Rabinowitz, Philip, Methods of numerical integration. Courier Corporation, 2007.

Βιβλιογραφία - Αναφορές

- Herniter, Marc E, Programming in MATLAB. Brooks/Cole Publishing Co., 2000.
- Wolfram, Stephen and others, The MATHEMATICA® book, version 4. Cambridge university press, 1999.
- Gene H. Golub, Charles F. Van Loan, Θεωρία και Υπολογισμοί Μητρώων, Εκδόσεις Πεδίο, 2015.
- Λ. Trefethen, D. Bau, Numerical Linear Algebra, SIAM 1997.
- Β. Δουγαλής, Δ. Νούτσος, Α. Χατζηδήμος, Αριθμητική Γραμμική Άλγεβρα, Πανεπιστημιακές σημειώσεις, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας!

